

der, Silkeborg,
 Larsen, Gunnar, og Larsen, Klara, menighedsrådsformænd, Ansager,
 Lerstrup, Karl, prof. dr. scient., Vipperød,
 Lindknud præsteembede,
 Liselund, Mødested og Kursuscenter,
 Slagelse,
 Menighedsrådene i Gangsted og Søvind sogne,
 Menighedsrådsmedlemmer og præster i Hedensted Provsti,
 Munch, Stig, sognepræst, Tranekær,
 Nielsen, Harald, højskoleforstander, cand. theol.,
 Ochsner, Knud, sognepræst, Hasle, Århus,
 Rasmussen, Henning, Stokkemærke,
 Ribe Bispeembede,
 Ribe Stift, biskoppen,
 Riis, Niels Jørgen, sognepræst, Hurup Thy, Skt. Jørgensbjerg Kirke, Roskilde,
 Skanderup Valgmenighed, bestyrelsen, Skive Pastorat,
 Sloth, Erik, sognepræst, Bevtoft,
 Svendsen, Erik Norman, Dragør,
 Sydthy Provsti Menighedsrådsforening,
 Sædden Kirke, menighedsrådet,
 Sørensen, Allan Ploug, sognepræst, Skagen,
 Sørensen, Asger, rektor, cand. mag., Teologi for Lægfolk,
 Thaning, Kaj, pastor emeritus, Gamborg,
 Tranholm-Mikkelsen, Inge,
 Vedstensen, Erik, menighedsrådsmedlem,
 Lydum sogn,
 Willumsen, Carsten, Skælskør,
 Aalborg Søndre Provsti og
 Århus Stift, biskoppen.

Der er af kirkeministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Et *flertal* (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets og Centrum-Demokraternes medlemmer) finder, at den debat, der har været i pressen, samt de mange tilkendegivelser, Kirkeudvalget har modtaget, har vidnet om interesse for den danske folkekirkens trivsel og respekt for den folkekirkelige ordning.

Der er såvel gennem skriftlige og mundtlige henvendelser til udvalget som gennem indlæg i dagspressen og tidsskrifter givet udtryk for ængstelse for, at Det Mellemkirkelige Råd vil

kunne blive opfattet som et organ med særligt mandat til at være talerør for den danske folkekirke.

Det er magtpåliggende for flertallet at understrege, at Det Mellemkirkelige Råd, også efter at det bliver sammensat efter demokratiske regler, ikke har synodal karakter. Under møder og konferencer tegner deltagerne således kun deres egne synspunkter.

Der er fortsat ingen, der kan udtale sig på folkekirkens vegne.

Disse grundlæggende principper har kirkeministeren over for udvalget erklæret sig helt enig i, således som det også er udtrykt i beretningen vedrørende det mellemkirkelige arbejde (betænkning nr. 1119/1987) og i bemærkningerne til forslaget.

Vedrørende lovforslagets økonomiske konsekvenser ønsker flertallet at fastholde følgende hovedpunkter: Udgifterne til de mellemkirkelige stiftsudvalgs virksomhed afholdes af lokale ligningsmidler enten i form af tilskud fra interesserede menighedsråds egne kirkekasser eller af stiftsfondsmidler, som i alt væsentligt hidrører fra kirkekassernes bidrag til »formål, der vedrører stiftet som helhed«. Sekretariatsbistand til stiftsudvalgene skal dog varetages af stiftsøvrighederne, hvis lønnings- og kontorholdsudgifter udredes af fællesfonden (landskirkeskatten).

Det er stiftsudvalgene selv, der bestemmer arten og omfanget af deres virksomhed.

Intet menighedsråd tvinges til ud af eget budget at afholde nogen udgift til stiftsudvalgenes virksomhed. Menighedsrådene er i øvrigt ikke forpligtede til at yde bidrag til stiftsfonden og kan således herved påvirke stiftsudvalgenes muligheder for selv at bestemme omfanget af deres virksomhed.

Udgifterne til det centrale mellemkirkelige råds virksomhed bliver udredt af fællesfonden (landskirkeskatten) i det omfang, udgifterne ikke dækkes på anden måde. Det betyder dels, at statens tilskud forudsættes opretholdt i uændret omfang, dels at fællesfonden først træder til med dækning af underskud på de budgetter, som skal godkendes af kirkeministeren, hvis statens tilskud og bidrag fra frie kirkelige organisationer ikke kan få budgettet til at balancere.

Flertallet har bemærket, at fællesfonden hidtil har bidraget til Det Mellemkirkelige Råds